

Vapautetut

Jyväskylän Katulähetys ry

Yhdistyksen vuotuinen virkistysmatka suuntautui syyskuussa Espanjan Fuengirolaan, jossa majoituttiin Hostal Nevadaan.

**Satu Mäkisestä
Ensiaskelen vakinainen
vippari s. 3.**

**Kari Hiltunen
organisoi pussitusta
Katulähetyksessä s. 5.**

**Raimo Oksa eläkkeelle,
taakse jäi 25 vuotta
Katulähetyksen leivissä
s. 8**

Sääntö

Nyky aika

Näinä aikoina elämme aikaa, joka ainakin tuntuu siltä kuin se olisi monessa mielessä vapainta aikaa mitä ihminen on koskaan elänyt. Monet "vanhat hyvät arvot" on lyöty lokaan ja nyt ihminen saa toteuttaa itseään kuten haluaa. Raja-aitoja ei tunneta ja niistä puhumisenkin on ahdistavaa, vanhanaikaista ja sietämätöntä. Eläköön vapaus! Ihminen on luotu hallitsemaan omaa elämäänsä.

Mitä lopulta hallitsemme?

Elokuussa Yhdysvaltain rannikolla oli vakava myrskyvaroitus. Nämä myrskyt tulevat Aasian ja Amerikan rannikoille joka syksy lupaa kysymättä. Taifuunit, tulvat ja maanjäristykset pitävät näitä alueita vallassa vuosi vuodelta säännöllisesti ja tappavat paljon ihmisiä. Mitä mahtaa ajatella japanilainen perhe, jonka talo on vuoren rinteellä mistä on huikaisevan kaunis näkymä merelle. Alhaalla silmien alla on koko kaupunki, satama, laivat, sininen meri ja ylhäällä puissa lentelevät suurikokoiset perhoset. Ja kaiken tämän näennäisesti steriilin hyvinvoinnin yllä on pelko seuraavasta taifuunista. Milloin se tulee? Kestääkö talomme? Pysyykö katto päämme päällä? Uutisissa New

Yorkin kaupunginjohtaja tunnusti "Luonto äiti on voimakkaampi kuin me, kaikkien on lähdettävä Manhattanin alueelta heti". Luulemme olevamme vapaita hallitsemaan elämää mutta se ei ole totta. Todellisempaa on, että olemme orjuutuksen kohteita mutta sokeita näkemään sitä.

Emme voi paeta

Ihminen ei voi paeta itseään, sillä ihmisen sisältä nousevat pahat ajatukset, petokset, himot, orjuutus maailmaan. Monet eivät voi edes pukeutua kuten haluaisivat, koska muoti orjuuttaa. Luulemme elävämme nykyajassa vapaana, mutta se ei ole totta. Rauhattomuus elää meissä ja sisäinen lepo on kadoksissa.

Säännöt

Yksi vastaus ihmisen sisäiseen rauhaan voi löytyä säännöistä. "Hengelliset isät" ovat aina tienneet tämän. Pakota itsesi johonkin, niin se tulee tehtyä. Tämä perusasia toimii joidenkin ihmisten elämässä. Lopultakin ihmisluontoa painaa usein apatia, haluttomuus ja tahtotilan puute, joka estää meitä elämästä kuten haluasimme. Asiat menevät siihen suuntaan, että emme ole tyytyväisiä itseemme ja siitä seuraa paha olo. Pahasta olosta tulee henkinen krapula ja itsesyytök-

set. "Tiedän kyllä, että tuolla puolen kilometrin päässä metsässä on puolukoita, mutta eipä tule lähdettyä hakemaan". Vanhat viisaat kauan sitten tunsivat ja tiesivät mikä ihminen on. Tieto tuli kokemuksesta ja oli todellista ja perusteltua. Siinä ei ollut illuusioita jonkin hallitsemisesta, vaan tieto ihmislunnon orjuuteen taipuvaisuudesta. Sebastianos tuli lukeneeksi Pyhän Benedictus Nursialaisen luostarisäännön, joka kirjoitettiin 500-luvulla, mutta suomennettiin latinasta vasta viime vuoden syksyllä. Kuulostaa kuivaakin kuivemmalta tekstiltä mutta hups! Kokemus olikin aivan muuta. Miten upea teos. Nämä säännöt osoittautuivatkin pylvääksi ja kivijalaksi, jonka päälle voi oikeasti rakentaa elämän todellisuutta. Mikä turva niissä onkaan. Tietenkin myös yhteisön tuki oli tässä mukana ja läsnä. Vaikuttaa, että nykyajan vapaus on kuin ilmaa, Benedictuksen rikkaan kokemusmaailman rinnalla. Siinä kun ihmisen sisäisellä sivistykselläkin on suuri ja rikas arvo. Benedictus oli ohjaaja sanan positiivisessa merkityksessä.

Sebastianos

Hallitus 2011

Pekka Arposuo, puheenjohtaja
Yrittäjä
Huoltokuja 3, 40800 Vaajakoski
0400 849 710

Rauno Kosonen, varapuheenjohtaja
Merikapteeni
Tavintie 11 B 31, 40400 Jyväskylä
050 533 1117

Artturi Anttila, jäsen
Eläkeläinen

Päivärinnantie, 40700 Jyväskylä
045 651 0303

Mirja Morander, jäsen
Leipuri
Häkkiläntie 1041, 43170 Häkkilä
040 827 0143

Alvari Palmi, jäsen
Lähihoitaja/päihdetyöntekijä
0400 990 982

Timo Pauni, jäsen
Rikospoliisi, eläkeläinen

Kortesuonkatu 17, 40700 JKL
044 521 8204

Sakari Pihlaja, jäsen
Päihdetyön ohjaaja
Hanhiperäntie 197, 40630 JKL
050 919 4265

Tapio Virokannas, jäsen
Koneteknikko
Martinnorontie 14,
40930 Kinkomaa
0500 280 746

Satu Mäkinen arvostaa hyvää työyhteisöä

Satu Mäkinen valittiin elokuussa Marja Hartikan tilalle Ensiastelele vakinaiseksi vippariksi. Valinta tuo tietynlaista helpotusta ja vakautta, kertoo Satu. Ei tarvitse miettiä, mitä ensi kuussa tekisi.

Satu Mäkinen tuli Katulähetykseen maaliskuussa 2009. Takana oli kymmenen vuoden työrupeama Invalidiliitossa vaikeavammaisten avustajana sekä yli kahden vuoden sairausloma työssä tapahtuneen olkapään loukkaantumisen vuoksi. Asiakas kaatui päälle. Kuntoututtuaan Satu katseli mahdollisia työpaikkoja. Mielenterveys ja päihdepuoli ovat aina kiinnostaneet ja niin hän päätyi Katulähetykseen.

Kissoja ja veneilyä

Satu pitää kissoista ja useampi kaltoin kohdeltu kissa on saanut kodin hänen luotaan. Nytkin kotona on neljä kissaa, joiden hoito vaatii oman aikansa. Vapaa-ajan viettoon kuuluu myös veneily Päijänteellä. – Kaikki mahdolliset vapaat pyrin pääsemään ulos vesille, kertoo Satu. Miesystävällä on vene.

Päivittäisessä elämässä on tapahtunut myös melkoinen muutos, kun tytär muutti omilleen. – On saanut pari kuukautta opetella elämään ihan itsekseen.

Tarvitaan päihdepsykiatrasta koulutusta

Päihdeohjaajaksi Satu valmistui keväällä 2011 työn ohella opiskellen. Koulutus kesti kaksi vuotta. – Siitä sai hirveästi teoriapohjaista tietoa, se oikaisi omia käsityksiä, kuvailee Satu päihdeohjaajan koulutustaan. Koulutus antoi selkeyttä. Jo vuonna 2002 lähihoitajaksi valmistunut Satu arvostaa koulutusta.

Hän on havainnut, että tarvittaisiin päihdepsykiatrian asiantuntemusta erityisesti vaikeampia asiakastilanteita varten. Pian siihen olisi mahdollisuus. – Aikuisopistolla on helmikuussa alkamassa

- Tykkään tästä työstä mielettömän paljon, iloitsee Satu Mäkinen.

psykiatrian alaan liittyvä koulutus, joka johtaa ammattitutkintoon, hän kertoo. Työn ohella tapahtuvan opiskelun yhtenä valinnaisena aineena on juuri päihdepsykiatria, mikä antaisi mahdollisuuden keskittyä syvällisesti mielenterveyden kysymyksiin.

Työtä ihmisten kanssa

Työ Ensiasteleleessä on vaihtelevaa, eikä koskaan tiedä, mitä työvuoro tuo tullessaan. – Tykkään tästä työstä mielettömän paljon, sanoo Satu, vaikka välillä tuntuu, että kevyempääkin voisi olla. Myös äkillisistä työtehtäviin lähdöistä hän sanoo pitävänsä ja on viihtynyt hyvin Ensiasteleleessä, jossa saa tehdä töitä ihmisten

kanssa. Juuri työ ihmisten kanssa tekee sen mielenkiintoiseksi.

Jotkut asiat koskettavat, saavat hiljaiseksi, ja niitä miettii sitten kotona päivän päätteeksi, kertoo Satu. Liian syvällisiin pohdintoihin ei kuitenkaan saa vajota, vaan on opittava pitämään asioihin tietty etäisyys.

Joskus on joutunut menemään väliin väkivaltatilanteeseen. – Muutama arpi on jäänyt, mutta ei varsinaisesti mitään vakavampaa, kuvailee Satu työn fyysisiä ulottuvuuksia. Työn raskaita puolia ovat porttikiellot ja välittömät häädöt. Niihin ei tule tottumaan, hän sanoo. – Kun kuulee, että joku aiakasta on menehtynyt, se hiljentää.

jatkuu sivulla 4.

Syysrastit järjestettiin jälleen Lohjan Vivamossa. Jyväskylästä oli tälläkin kertaa vahva edustus, kaikkiaan 14 osanottajaa. Vivamo ympäristöineen Lohjanjärven rannalla on luonnonläheinen ja viihtyisä raamattukylä. Moni kävi tutustumassa Pyhän Birgitan harmaakivikappeliin kallioisen niemen päällä tai hiljaisuuden puutarhan tunnelmaan. Vivamo on otollinen hiljentymisen ja kohtaamisen ympäristö.

Telakalle huoltoon

Rastien ohjelmaan ja tunnelmaan viiritäydettiin yhdessä toisten osanottajien kanssa Aarne Kiviniemen, Jorma Soinin ja Aake Huurresalon esitysten kautta. Myös koskettavia musiikkiesityksiä kuultiin.

Huurresalon purjehdusaiheinen puhekuvaesitys pysäytti ajattelemaan. Mikä on oman elämäni suunta? Suunnanottoa tarvitsemme päivittäin, sillä virta vie ja tuuli sortaa purjehtijaa, joskus ukkosrintamakin sattuu kohdalle ja voi tulla haveri. Silloin joudumme telakalle. Joskus itsekukin tarvitsemme telakkahuoltoa, toisten antamaa huolenpitoa ja hoitoa. Huollon jälkeen on hyvä jatkaa purjehdusta.

Jumalalle kaikki mahdollista

Valon pisaroita toi esille tiistain iltatilaisuudessa Tapani Suonto One Way Missionista. Jumalalle on todellakin kaikki mahdollista, kuten se, että Hän nosti Helsingin roskalaatikosta alkoholistin, Lauri Jakkilan, teki hänestä korkean tason arvostetun lähettiään Pohjois-Koreaan, maailman suljetuimpaan maahan. Monta muutakin elävää esimerkkiä kuultiin. Suonto painotti, että Jumalalle antautuminen on ensisijaista, ei raha tai omaisuus.

Jyväskylän Katulähetyksestä oli mukana 14 henkilöä.

Illalla Kokemusten kavalkadissa kuultiin henkilökohtaisia todistuksia ja musiikkiesityksiä. Jumala rakkautensa kautta oli ilmestynyt monen elämässä ja tuonut pimeydestä valoon..

Rakkaus ja oikeudenmukaisuus

Keskiviikkoamuna aamuvirkut saivat keskustella ryhmissä elämän ja raitistumisen kysymyksistä. Hyviä neuvoja kuultiin ja opastusta saatiin. Jorma Niemelän luento oli painavaa asiaa. Paneelissa Niemelä yhdessä Jorma Soinin, Mirja Parkkilan ja Satu Taiveahon kanssa nosti esille monta tärkeää asiaa, kuten Jumalan rakkauden ja oikeudenmukaisuuden. Pohdittiin myös Olli Mäen esittämää vaikeaa kysymystä siitä, monta kertaa ihmiselle on annettava uusi mahdollisuus. Paneelin jälkeen purettiin pienryhmissä aamupäivän antia ja etsittiin eväitä elämään.

Konnat huipennuksena

Monen osanottajan mielestä Rastien huipennus oli Konnakuoron yhteisesiintyminen. Se toteutui pitkän hiljaiselon jälkeen. Jyväskylän edustuksesta vastasi Konnaveteraani Olli Mäki. Konnat lauloivat tuttuja hengellisiä lauluja ja todistivat. Yleisö oli otettu ja palaute hyvä. Antoisan illan päätti jälleen Kokemusten kavalkadi, iltanuotio ja sauna.

Moni ”purjehtija” sai tämänvuotisilta syysrasteilta uutta voimaa ja opastusta elämän aallokkoonsa. Päivi Strandenin torstaiaamuna juontaman Tässä elämäni suunta -tilaisuuden jälkeen hiljennettiin vielä perinteiseen jumalanpalvelukseen ja pyhään ehtoolliseen. Suuntaa oli tarkistettu, huoltoakin saatu. Oli hyvä lähteä jatkamaan matkaa.

...jatkoa sivulta 3

Työtä omalla persoonalla

Ensiaskelen työporukkaa Satu pitää mahtavana kuvaten itseään välillä räjähtäväksi persoonaksi. Jokainen voi täällä tehdä työtä omalla persoonallaan. Aiemmalta työuralta on kokemuksia myös kireästä työilmapiiiristä ja henkilökunnan pahoinvoinnista. Välillä tuntui, että itku pääsee.

- Siksi meni pitkään, että ymmärsi, miten joku voi aidosti kysyä, miten

minä jaksan, kertoo Satu. – Jäi oikein katsomaan, että kenelle se puhuu. Hän haluaisi tutustua lähemmin myös muiden Katulähetyksen yksiköiden toimintaan.

Arvot ja valinnat

Valinnat ovat tärkeitä. Satu sanoo mietineensä myös henkilökohtaisesti omia elämän valintojaan. Entäpä, jos olisinkin valinnut toisin. Jokainen on oma persoonansa ja jokainen on tehnyt omat valintansa. Niiden mukaan on elettävä, toteaa

Satu realistisesti ja alkaa valmistautua henkisesti edessä olevaan ”vääntöön”. Se liittyy asumisen perusasioihin.

Tärkeänä elämässä ja työssä Satu pitää tuomitsemattomuutta, tasa-arvoa ja lähimmäisen rakkautta. - Katulähetyksen ideologia on sitä, mitä itse ajattelen, hän sanoo. Tarpeetonta päihdeongelmaisten erottelua ei myöskään pitäisi olla. Päihde on aina ongelma, erottelematta.

Markku Leinonen

Hyvä aktivointikeino, sanoo Kari Hiltunen Katulähetysten pussitustyöstä

Kesäkuuusta lähtien Katulähetysten yksiköissä on pussitettu innolla ruuveja. Moni on tehnyt pussituksia odotettua enemmänkin. Mistä tuo into on peräisin ja mistä ylipäättään on kyse?

Mielenkiintoinen työtarjous

Kesällä logistiikkateknikon töitä aiemmin noin 30 vuotta tehnyt **Kari Hiltunen** sai mielenkiintoisen työtarjouksen. Erkki Arvaja soitteli ja kyseli, oliko Kari kiinnostunut organisoimaan Katulähetystessä pienjännitekojeisiin tarkoitettujen osien (ruuveja, holkkeja, kiinnittimiä ym.) pussitustoimintaa. Kari vastasi tarjoukseen myönteisesti, olihan kyseessä omaan ammattialaan liittyvä haasteellinen työ. Toisaalta hän oli jo aiemmin ehtinyt tutustua Katulähetykseen ja sen työyhteisöön työllistettynä.

Logistiikkaa pussituksiin

Logistiikkamiehen selkeydellä Kari kertoo, mistä on kyse. Oy Pameto AB:ltä tulee työmääräyksellä sarja osia, jotka pussitetaan yhdistyksessä. Pussit toimitetaan takaisin Pametolle, joka toimittaa ne edelleen kansainväliselle jättiläisyritykselle, ABB:lle. Osat päätyvät lopulta sähkö- ja jakokaappeihin. Pussin koko vaihtelee 50 g:n ja 2 kg:n välillä ja yhdessä pussissa voi olla osia 2:sta 72:een.

Pametolta rekoilla tuleva lähetys käydään läpi ja jaetaan yhdistyksen yksiköihin paketti- tai kuorma-autolla. Kun pussitus on tehty, laitetaan pussit laatikoihin, jotka Kaukokiito noutaa. Kokonaisuutena kyseessä on iso ja haastava työ.

Hyvä aktivointikeino

Pussitustoiminta on otettu yksiköissä vastaan pääasiassa innostuneesti. Työstä on yleensä pidetty, onpa pussitettavaa tavaraa haluttu lisääkin. Alussa työtä tehtiin suorastaan kiivaasti. Pussitus on hyvä aktivointikeino. Työtä tehdään yhdessä tai yksinään ja silloin kun itselle sopii. Yksi-

Kari Hiltunen työssään.

Valmiit pussit lähdössä Vaasaan.

köissä on nimetty toimintaa varten vastuuhenkilö. Pussituspaikkoja yhdistyksessä on jo 14, mutta tehokkaasti pussitetaan kuudessa yksikössä. Toiminnan piirissä on ollut noin 30 – 40 henkilöä, lisäksi satunnaisia pussittajia.

Karin työhön sisältyy myös fyysisesti raskaita puolia. Hän joutuu nostamaan auton lavalle raskaita laatikoita, vaikka viime aikoina on Sitikkakuski jelpannut, hän kertoo. Pieniä kolhujakin voi tulla.

Toiminnan organisointi edellyttää myös saatavilla oloa, eikä kaikki voi rajoittua viralliseen työaikaan. On huolehdittava siitä, että yksiköissä asiat toimivat ja joskus voi tulla yllättäviä asioita vastaan.

Tavoitteena työllistäminen

Alkuvaikeuksien jälkeen on päästy jo hyvään vauhtiin, mutta vasta noin puo-

jatkuu sivulla 11

"Rakastakaamme toisiamme, niin kuin Hän meitä rakasti"

Uusi ja vanha kohtasivat katulähetyspäivillä Laitilassa

Valtakunnalliset katulähetysten kesäpäivät järjestettiin tänä vuonna Laitilassa elokuun ensimmäisenä viikonloppuna. Sää suosi katulähetyspäiville tulleita, oli kuivaa ja aurinkoista, ei kuitenkaan liian kuuma. Ohjelma oli suunniteltu sopivan väljäksi ja Laitilan kulttuurihistoriallisesti ainutlaatuinen menneisyys oli läsnä syventäen päivien antia. Monelle päivästä rakentui hengellisen virvoituksen lähde.

Avajaistilaisuudessa toivat terveisensä Laitilan kaupungin ja seurakunnan edustajat sekä Katulähetysliiton puheenjohtaja, Sinikka Vilen. Seuraavassa tilaisuudessa Eila-Maria Törmä kertoi läheisistä välittämisestä ja vankilapastori Tapio Pastila johdatti vankiloiden ja siellä tehdyn työn maailmaan.

Hanhien huolenpito

Perjantai-illan tilaisuudessa kuultiin paikkakuntien terveiset. Työ menee eteenpäin katulähetysrenkaissa, joskin ongelmiakin on. Eräs niistä on nuorten saaminen mukaan työhön. Joillakin paikkakunnilla katulähetysaktiivit ovat jo varsin varttunutta väkeä. Turusta tulivat reippaat terveiset. Nyt tarvitaan rohkeaa uskon henkeä.

Rovaniemeläiset kertoivat koskettavan esimerkin hanhien huolenpidosta. Hanhi-aura vaihtaa kärkilintua niin, että jokainen saa vuorollaan levähtää auran hännillä. Jos jotakin hanhea ammutaan ja se haavoittuu, seuraa yksi hanhi haavoittunutta maahan ja pitää siitä huolta, kunnes matkaa voidaan jatkaa. Tällaista huolenpitoa tarvitaan myös ihmisyyhteisössä.

Kulttuurimme muistomerkit

Laitilan seurakunnan pastori, Hannele Lehtinen, piti lauantaiaamun raamattuhetken ja luki myös Kleemens Roomalaisen

Katulähetyspäiville osallistui lähes 200 kuulijaa.

kirjeestä rakkauden ylistyksen. Sehän oli päivien teema. Suomen Katulähetysliiton vuosikokouksessa valittiin puheenjohtajaksi uudestaan Sinikka Vilen.

Varsin värikkään kokouksen puheenjohtajana toimi Erkki Arvaja, joka luotsasi tilanteen läpi taidolla. Laitilan kiertoaajelu iltapäivällä oli ikimuistoinen kokemus Suomen kulttuurihistorian varhaisimmille muistomerkeille. Asutusta täällä oli jo Kristuksen syntymän aikoihin ja tänne myös kristillinen usko varhain rantautui. Näemme vaatimattoman muinaispellon.

Ajamme myös Laitilan suuren pojan, piispa Erik Sorolainen (1546 - 1625) piispankartanon ohi. Tutustumme vanhaan hirsirakennuskulttuuriin ja harvinaiseen ja aitoon umpipihaan sekä Untamalan pieneen kotoiseen puukirkkoon 1700-luvulta. Siellä kajautamme voimallisesti virren.

Hän on läsnä

Lauantai-illan musiikkijuhla 1400-luvulla rakennetussa Laitilan Pyhän Mika-

Ulkoilmatilaisuus pidettiin Laitilan torilla.

elin kirkossa oli koskettava tilaisuus. Lea Koskinen esitteli kirkon rakentamisen, arkkitehtuurin ja kalkkikivimaalaukset. Tässä ympäristössä alkoi nyt kaiku oman aikamme hengellinen todistus. Harvoin saa kokea sellaista uuden ja vanhan kohtaamista.

Keskiakaiset kalkkikivimaalaukset holveissa ja pilareissa, tilaa hallitseva isokokoinen triumfikusifiksi ja sen yläpuolella holvissa yksinkertaisesti maalatut läsnä olevan Kristuksen kasvot, hengelliset laulut ja elämästä kertovat puheenvuorot. Uusi ja vanha yhdistyvät vuosituhantiseen todistukseen kirkon holvistoissa.

Miten kauniisti soivatkaan hengelliset laulut keskiaikaisessa harmaakivikirkossa. Raumalaisen yhtyeen, Golgam Boja, musiikki tuntui säteilevän voimaa ja harmoniaa. Se tempasi mukaansa: ”Ajan harhateilta nyt jo käännä, tielle, joka johtaa elämään” - kertosäe lauletaan yhdessä yhä uudestaan.

Lempeä Kristus

Länsiseinän vaippaan kirkon perälle ahtaaseen tilaan osaksi holvirakenteen ornamenttia on 1400-luvun maalarimestari maalannut kuin piiloon yksinkertaisin piirroin parrakkaan miehen kasvot. Kristus, joka on läsnä elämämme kaikissa kudelmissa, katsoo ymmärtäväisesti kirkkokansaa. Hän näkee myös ihmiselämän pimeälle puolelle, taakse, salaisuuksiin, ahdistuksiin, kärsimyksiin, synkkiin onkaloihin - ei tuomiten. Hengellisen laulun sanat, ”Hän joka hetki läsnä on”, soivat niin turvallisesti.

Kirkastussunnuntaina

Kirkastussunnuntain jumalanpalveluksessa siunattiin perinteisesti uudet katulähetystyöntekijät tehtäviinsä. Liiton puheenjohtaja, Jorma Osari, viittasi saarnassaan monen osanottajan yhteiseen kokemukseen päivien aikana. ”Meidän on hyvä tässä olla” (Mk 9:5). Moni oli saanut kokea kirkastushetkiä ja Jumalan läsnäoloa. Tällaisia kokemuksia tarvitaan, sillä katulähetystyöntekijä joutuu usein menemään sinne, missä ihmisellä on paha olla ja kohtaamaan tuon todellisuuden.

Kun lounaan jälkeen suuntasimme autojemme keulat kohti Jyväskylää, olimme

1400-luvun maalarimestari on maalannut kirkon holvistoon parrakkaan miehen, Kristuksen, joka on läsnä elämämme kaikissa kudoksissa.

Katulähetetysväkeä päätösjumalanpalveluksessa Laitilan kirkossa.

tulleet itsekukin monin tavoin ravituiksi. Olimme saaneet arvokkaita rakentumisen aineksia, syvenevää ja vahvistuvaa yhteyttä, peruskysymysten äärellä oloa, harvinaista kulttuurihistoriaa, hengellisen elämän helmiä, rentoa yhdessäoloa, virkistäviä

luontokokemuksia, keskustelutuokioita, uintia meressä ja rentouttavaa saunomista hyvässä seurassa - iloista lauluakin. Paluumatkalla olimme yksimielisiä siitä, että näille päiville kannatti lähteä.

Markku Leinonen

Mietteitä ja kokemuksia katulähetystyöstä

Sopeutuminen ja olo ”oloneuvoksena” on uuden opettelua, kun ei ole enää aktiivisesti työelämässä. Katulähetystyö on ollut yksi iso osa elämäni näiden 25 vuoden ajan. Mieleepi nousee vain hyviä ajatuksia. On ollut antoisaa, ja välillä raskastakin.

Minulla on paljon kauniita muistoja raitistuneista ja uskoontulleista. Mukaan mahtuu myös vauhtia ja vaarallisia tilanteita, mutta myös mukavia kohtaamisia. Näky siitä, että ihminen voi muuttua on antanut toivoa, kun Jumala on antanut ihmisten tulla uskoon ja raitistua.

Pettymyksiäkin on ollut, kun jotkut ihmiset ovat palanneet entiseen. Välillä on ollut kyynisyyttäkin kun on ollut pettymyksiä. Olen kuitenkin päässyt uudistumaan ja motivoitumaan itse uudelleen. Työ ei ole helpoimmasta päästä! Kun on saanut tavata ihmisiä myöhemmin, niin nämä kohtaamiset ovat olleet ”kirkkaita helmiä”.

Asukkaat/asiakkaat ovat rehellisiä siinä että ovat myöntäneet oman heikkoutensa. He eivät ole syyttäneet muita omista valinnoistaan ja vaikeuksistaan. Tältä pohjalta on ollut hyvä rakentaa elämänmuutosta eteenpäin.

Aikanaan tulin Veljeskodille hommiin kovalla innolla. Oli paloa ja rakkautta ihmisiä kohtaan. Kuljetimme autolasteittain porukkaa hengellisiin kokouksiin. Pidin kotonani makkaranpaistoiltoja ja seuroja. Näistä jäi monia hyviä muistoja.

Osallistuin pullakirkkotyöhön aktiivisesti. Nämä olivat kohokohtia työssäni, Sanan kylvöpaikkoja. Iloitsen vastuunkantajista pullakirkkotyössä, he ovat olleet siinä uskollisia vuosia.

Olen saanut olla oma itseni työssäni, ja kertoa Kristuksesta, joka pelasti minutkin päihdekierteestä. Katulähetys on ollut minulle sekä työ- että evankeliointipaikka! Muistan, kun Jumala kutsui ja avasi työn Katulähetyksellä. Tästä olen onnellinen, olen saanut kokea rikkaan ajan.

Sopeutuminen ja olo ”oloneuvoksena” on uuden opettelua, Raimo Oksa pohtii.

Työtoverit ovat olleet fantastisia. Olemme saaneet jakaa sekä ilot että surut. Työyhteisö on antanut voimia. Aina on ollut helppo ja mukava lähteä töihin! Katulähetystyö on muuttunut mielestäni vuosien varrella yhä parempaan suuntaan, koko ajan.

Jumalan armon merkitys

Jumalan armo on täysin ansiotta vailla omia tekoja vastaanotettava Jumalan rakkaus. Armo perustuu Jumalan yksipuoliseen rakkauteen. Se annetaan ylhäältä, henkilöön katsomatta. Ei niin huonoa tai hyvää ihmistä ole, joka sitä ansaitsisi.

Armo kuuluu jokaiselle sen vastaanottavalle. Tätä on vaikea ymmärtää, varsinkin sellaisen ihmisen joka kokee itsensä huonoksi ja epäonnistuneeksi. Armo tuo levon sisimpään ja vapauden syyllisyydestä.

Ei toimeton ”oloneuvos”!

”Oloneuvoksenakin” haluan olla edelleen mukana katulähetystyössä. Se on ollut suuri osa elämäni, enkä halua jättää sitä, vaan haluan osallistua edelleen ”touhuun” mukaan! Seurakuntaelämään haluan osallistua aktiivisesti.

Perhe on minulle tärkeä. Uusin, minulle neljäs lapsenlapsi syntyi hiljattain...

Kotona omakotitalossa on touhua ja hommaa, en joudu toimeettomana olemaan!

Meillä on veneprojekti pojan kanssa, iso teräsalus. Päijänne on minulle rakas, iso järvi. teräslaivan kunnostustöissä menee aikaa.

(Huom!

Teräslaiva samaa kokoa kuin ”Hilja” -laiva Jyväskylän sataman laivalaiturissa...)

Erkki Hänninen

Juha Kauppinen myyntialan ammattiosaaja

Juha Kauppinen suorittanut myynnin ammattitutkinnon tehden ”koulutus- ja katulähetyshistoriaa”!

Juha Kauppinen, 50, suoritti myynnin ammattitutkinnon 8.9.2011. Se kesti kuusi kuukautta räätälöidyn henkilökohtaisen opetussuunnitelman mukaan. Juhalla on vahva, laaja koulutus – ja 20 vuoden työkokemus sekä vahva matemaattinen ja atk-osaaminen. Hän on mm. suorittanut kaksi eri atk-ajokorttia: A-tutkinnon ja ECDL - tutkinnon.

Juhalla on pitkä työkokemus, paljon monipuolista kokemusta eri aloilta. Juha on ”pioneeri” tällä uudella ammattiin valmistumisen tiellä, räätälöitynä ”täsmäkoulutuksena” ammattiin oppijalle, Jyväskylän Katulähetyksen historian ensimmäinen.

Uusi mahdollisuus ammattitutkintoon

Katulähetyksen ”Suunta Ylös” - projektin yksilövalmentaja Kaisi Partanen ehdotti tarjoten Juhalle mahdollisuutta, kysyen, olisiko tämä kiinnostunut myynnin ammattitutkinnosta?

Juha Kauppinen vastasi siihen kiinnostuneena ”kyllä”. Aikuisopetuskeskuksen puolelta vastuu/yhteys henkilö Sari Hänninen kartoitti Juhan koulutuksen ja työkokemuksen pohjalta laadittavan koulutussuunnitelman.

Juha sai tutkinnon tehtyä kuudessa kuukaudessa, koska se ”räätälöitiin” hänelle sopivaksi, juuri ottaen nimenomaan huomioon Juhan em. kokemuksen.

Koulutus sisälsi teoriakoulutuksen ja näytöt. Lähiopetus oli Jyväskylän aikuisopistolla. Etätehtäviä Juha teki kotona. Opetusta oli myös verkkokurssina. Näytöt toteutettiin käytännön tilanteina.

Myynnin ammattitutkinnon arvioinnissa vas. Alice Ojala (JAO), Juha Kauppinen, Rauni Lähteelä ja Aulis Alanko.

Uusia haasteita myyntityössä ja markkinoinnissa

Katulähetyksellä Juha aloitti kirpputorilla 1.11.2010, ensin työelämävalmennuksessa, ja sitten, 1.12. 2010 alkaen työn työllistämistuella. Elokuussa 2011 Juha vaihtoi markkinointiin EkoCenter Jyväskylä. Hän siirtyi myymään mm. imeytys- ja altakastelumattoja, konepyyhkeitä, yms. yritysasiakkaille ympäri Suomea.

Kontaktit yrittäjiin solmitaan puhelimitse ja yrityskäynneillä. Juha on tähän asti käynyt myyntimatkoilla mm. Mikkelissä, Tampereella ja Keuruulla.

”Uranuurtaja” Juha !

Juha on siis ”pioneeri”, tai omin sanoin, ”koekaniini” ammattiin valmistujana.

Aiemmin oli käytössä lähinnä vain oppisopimustie. Se oli pitempi, kestäen kaksi vuotta. Tässä ”talossa”, Jyväskylän

Juha Kauppinen Kanktien Kirpputorin kassalla.

Katulähetyksellä, Juha Kauppinen siis teki historiaa valmistuen ”Suunta Ylös” -projektin yhteydessä myyntialan ammattiosaajaksi, räätälöidyllä ”täsmäkoulutuksella”! (Juhan keskiarvo uudessa myynnin ammattitutkintotodistuksessa on muuten K eli Kiitettävä...)

Erkki Hänninen

Ryhmäkuva Ateenaan Akropoliskukkulalla.

Nimeni on **Maarit Autio** ja olin Jyväskylän Katulähetyksellä työssäopimassa viime kevään. Yhdistys lähti sponsorioimaan minua, jotta pääsin toteuttamaan unelmaani maaajokuematkalle Ateenaan kesämaailmakisoihin.

Special olympics on maailman suurin vammaisurheilujärjestö, jonka presidentti Kennedyn sisar Eunice Kennedy-Shriver perusti Yhdysvalloissa vuonna 1968. Pieni järjestö on kehittynyt huimaa vauhtia ja nykyään rekisteröityneitä Special Olympics –urheilijoita on maailmanlaajuisesti jo yli 3 miljoonaa. Järjestön toiminta on laajentunut yli 180 maahan eri puolille maailmaa. Special Olympics on tarkoitettu kaikille kehitysvammaisille henkilöille. Urheilijan suorituskyky tai esimerkiksi mahdollinen liikuntarajoite tai -vamma ei ole este osallistumiselle Special Olympics –kilpailuihin.

Suomessa Special Olympics on osa Suomen Vammaisurheilu ja -liikunta VAU ry:n toimintaa. VAU on urheilu- ja liikuntajärjestö, jonka tehtävänä on suunnitella, toteuttaa ja kehittää liikunta-, näkö- ja kehitysvammaisten henkilöiden

sekä elinsiirtoväen liikunnan harrastamisen ja kilpailemisen mahdollisuuksia ja olosuhteita. VAU:n toimialoja ovat nuorisotoiminta, harrasteliikunta, kilpa- ja huippu-urheilu ja järjestötoiminta.

Ateenassa järjestettiin Special olympics Kesämaailmakisat 19.6.-5.7. Kisat kestivät puolitoista viikkoa. Kesämaailmakisat järjestetään joka neljäs vuosi ja tänä vuonna ne olivat Ateenassa. Suomesta lähti urheilijoita 96 ja huoltojoukkoa 35 henkilöä (joukkueenjohto, valmentajat yms).

Saimme pelata seitsemän peliä

Meillä oli yhteensä 7 peliä, joista 3 ensimmäistä oli luokittelupelejä. Vastustajinamme olivat Kreikka, Azerbaidzan, Ruotsi, Saksa, Turkki ja Kroatia. Ihan ensimmäisenä pelattiin Kreikkaa vastaan sunnuntaina 26.6. ja Kreikka voitti meidät 5-3, samaisena sunnuntai-päivänä pelattiin myös Azerbaidzania. Hävisimme 3-0. Maanantaina 27.6. pelasimme Ruotsia vastaan viimeisen luokitteluottelumme 3-0 tappioksi ja keskushyökkääjämme loukkaantui pahasti.

kun ruotsalainen tönäisi häntä. Meillä oli siis vajaampi miehitys loppupelejä ajatellen.

Tiistaina 28.6. pelasimme Saksaa vastaan tiukan pelin, Saksa voitti ottelun 3-2. Keskiyöksi 29.6. meillä olikin vapaapäivä, jonka vietin mm. naisvalmentajan ja yhden pelaajamme kanssa, olin tullut kipeäksi. Torstaina 30.6. pelasimme Turkkiä vastaan 1-1 tasapelin, se oli meidän yksi parhaimmista peleistämme ja meillä olisi ollut mahdollisuus voittaa Turkki. Perjantaina 1.7. meillä oli sitten toisen kerran peli Kreikkaa vastaan ja Kreikka voitti tälläkin kertaa 5-2, mutta sain tehtyä vapaapotkusta yhden maalin, jota sitten tuuletimme joukkueen kesken. Lauantaina 2.7. oli meidän viimeinen pelimme Kroatiaa vastaan, joka oli luokiteltu väärään lohkoon ja oli siksi ylivoimainen maalein 12-0, mutta tulimme 5. sijalle kisoissa, eli ei ihan niin huonostikaan mennyt. Yhden voiton päässä oli pronssimitali.

Haluan kiittää Jyväskylän Katulähetystä siitä, että se sponsoroi matkaani ja näin toteuttaa unelmaani, joka oli ihan huippu elämässäni.

Maarit Autio

...jatkoa sivulta 5.

len vuoden päästä voi sanoa toiminnasta enemmän, kertoo Kari. Haasteita riittää, sillä vaihtelevat sääolot ja vuodenajat, lumentulo ja tavarantoimitusten yllätyksellisyys jne. on otettava huomioon. Joskus Pametolta tulee iso lähetys nopealla toimitusajalla ja innokkaita pussittajia on silloin löydettävä.

Tähän mennessä aktivointiperiaatella toteutetun toiminnan tulevaisuuden tavoitteena on työllistäminen. Pussitus-toiminnan piiriin on tarkoitus saada työharjoittelijoita ja palkkatukilaisia. Karille pussitusten organisointi on merkinnyt haastavaa ja mukavaa työtehtävää, jossa saa käyttää logistiikkaa, oman alan osaamista.

Ikäsyrrjintää työelämässä

Pitkän työuran logistiikka-alalla tehnyt Kari on kokenut nykyisen työelämän syrjivät vaikutukset. Kun hän 15 vuoden palvelun jälkeen lähti pois Raskasosapalvelusta, kohtasi hän työnhakutilanteessa ikään kohdistuvat asenteet. – Aina törmättiin ikään, joka oli yli 50. Kun 45 vuotta on täyttänyt, siitä alkaa syrjiminen, sanoo työstään innostunut ja ulospäinsuuntautunut Kari.

Lähemmäksi Raamattua

Vastuunalaista kuljetus-, myynti- ja varastointityötä tehnyt mies sai kuulla Katulähetyksestä naapuriltaan Uskolta (Hintikka) ja niin hän tuli työllistettynä Katulähetykseen tehden monia erilaisia töitä. Viimein hän jäi vapaaehtoiseksi. Siinä vaiheessa tuli tarjous pussitustyön organisoinnista.

Kari sanoo tykkäävänsä Katulähetyksen porukasta. – Se oli minulle etu, että tulin tänne. On löytynyt mielekäs työ. Myös hengellinen elämä on syventynyt. Hän kertoo päässeensä paljon lähemmäksi Raamattua. Aika Katulähetyksessä on avannut Raamattua ja rauhoittanut.

Markku Leinonen

Pekka Nurmi 9.5.1956 - 17.9.2011

Olemme saaneet yllättävän suruviestin. Lauantaiaamuna 17.9.2011 nukkui pois pitkäaikainen Katulähetyksen ystävä ja työntekijä, Pekka Nurmi. Pekka oli kotoisin Porista ja oli syntynyt 9.5.1956. Hänet tunnettiin huumorintajuksena, iloisena mutta samalla oikealla tavalla periksi antamattomana veljenä, joka vaikeidenkin elämäntilanteiden keskellä säilytti iloisen elämänasenteensa. Vaikeuksista huolimatta tai ehkä juuri niiden vuoksi Pekasta oli vuosien saatossa kasvanut persoonallisuus, jonka seurassa tuli helposti hyvälle mielelle. Hän osasi kohdata lähimmäisen ja hänen luokseen moni päihdeongelmista kärsivä meni apua saamaan. Pekka koki ihmisten auttamisen ja tukemisen elämäntehtäväkseen.

Pekka tuli ensimmäisen kerran töihin Katulähetykseen jo vuonna 1992. Työpitteenä oli Takalaittoman yksikkö, joka tuolloin aloitti toimintansa. Yksiköstä tuli sittemmin merkittävä paikka Pekan elämässä. Yksikköön liittyi unohtumattomia kokemuksia ja hengellisen elämän merkittäviä tapahtumia. Takalaittomasta tuli Pekalle kodinomainen turvapaikka, jonne oli hyvä palata. Hyvän ystävän ja työtoverin menettäminen jätti yhdistykseen ison tyhjän tilan.

Merkittävän työpanoksen Pekka teki myös Hangon Katulähetyksessä, jossa hän käynnisti Pikku päivä -projektin, jonka puitteissa kohdattiin monien murheiden ja vaikeuksien keskellä kamppailevia lähimmäisiä. Pekka toimi olkapäänä, auttoi eteenpäin ja antoi neuvoja. Pekka oli pidetty työntekijä myös Hangossa.

Nuoruudessa tapahtunut moottoripyöräonnettomuus varjosti Pekan elämänhistoriaa. Jalkaa operoitiin vuosien kuluessa noin parisenkymmentä kertaa ja Pekka oli kokenut myös sairaalabakteerin aiheuttamat tuhot. Vaikeuksista huolimatta hän halusi tehdä sydämensä työtä. Hänen asennoitumisestaan kuvaa hyvin käynti työvoimaviranomaisen luona. Pekan paperit nähtyään virkailija sanoi heti, että Pekan pitäisi olla eläkkeellä eikä työnhakijana. Aluksi epäroityään Pekka näki tässä uuden mahdollisuuden. Hän voisi nyt antautua kokonaan vapaaehtoistyöhön.

Sydämen kutsumustaan Pekka toteutti viime aikoina esimerkiksi Kan-kodin yövalvojana. Erilaiset hengelliset tapahtumat ja päivät Pekka koki tavattoman tärkeinä. Hän oli Katulähetyspäivien vakio-osanottaja, joka oli henkilökohtaisesti kokenut Jumalan avun ja läsnäolon elämässään.

Pekka kuului Katulähetyksen Armahdetut -kuoron alkuperäisiin perustajajäseniin ja halusi uskollisesti palvella myös musiikillisesti hyvän sanoman julistusta. Pekan kanssa oli antoisia tarinoita. Ajellessamme viime kesänä Katulähetyspäiviltä Laitilasta kotiin Pekka kertoi pian palaavansa seudulle sukujuhlien merkeissä. Enää emme voi tarinoida Pekan kanssa, mutta meillä on hänen kaunis ja velvoittava muistonsa. Pekka on palannut oikeaan kotiinsa, taivaallisen sukunsa luo. Siellä ei ole enää kyyneleitä ja kärsimystä.

Markku Leinonen

Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)

PULLAKIRKOT

Ensiaskel, Kankitie 9
sunnuntaisin klo 11.30
Takalaiton
sunnuntaisin klo 13.30
Salmiranta ja
Nurmela
tiistaisin klo 18

**Jyväskylän
Katulähetys ry**

Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442

www.jklkl.fi

Ilta särkyneille

*sielunhoidolliset
teemaillat
syksyllä 2011*

Illat lauantaisin 17.9., 22.10. ja 3.12.
klo 18. Pelastusarmeijan tiloissa
Puhuu: Pirkko Pirkko Muhonen,
joka tunnetaan Sataman valoista.
Musiikkia, todistuksia, rukouspalvelu,
pullakahvit.
Olet lämpimästi tervetullut

Järjestää Jyväskylän Katulähetys ry/
Ruokapankki Jokapäiväinen Leipä
Olet lämpimästi tervetullut iltaan!

Kuiville Pyrkivien 30 vuotisjuhla

pe 13.9. klo 14
Vaajakosken urheilutalossa
- mm. Historiikin julkistaminen
Tervetuloa!

Jyväskylän
KATULÄHETYS

Vapautetut

Toimitus
Erkki Arvaja, Markku Leinonen,
Seppo Riikonen ja Erkki Hänninen

Kankitie 10,
40320 Jyväskylä

puh. 0400-642 442
www.jklkl.fi

Seuraava tiedotuslehti

4/2011 ilmestyy
15. päivänä joulukuuta.

Aineistot lehteen 30.11.2011
mennessä, Kankitie 10, 40320
Jyväskylä tai
erkki.arvaja@jklkl.fi
markku.leinonen@jklkl.fi